

naproti tomu tvrdí, že i osadě S. nová silnice bude ku prospěchu, neboť dosavadní spojení osadě S., zejména cukrovaru, mlýnu a velkostatku v S. nedostačuje. Je tu tedy tvrzení stěžovatelky proti tvrzení zúčastněné osady S. a žalovaný úřad, aniž provedl šetření o správnosti tvrzení kterékoli z obou stran, vzal patrně za podklad svého rozhodnutí tvrzení osady S., aniž správnost tvrzení toho přezkoumal a aniž provedl další šetření, v němž byl by stěžovatelce poskytl příležitost, aby k tomuto tvrzení zaujala stanovisko a je uvedením určitých skutečností vyvrátila. To tvoří další podstatnou vadu řízení.

K výrokům odvodního spisu osady S. v tom směru třeba pouze uvést, že mapa nemůže býti rozhodnou pro prospěch, který osada S. ze sporné silnice míti může, poněvadž vedle polohy míst a jich vzdálenosti vzájemné, vedle polohy a směru silnice, o niž jde, jsou tu četné jiné okolnosti jako na př. hospodářské a průmyslové poměry, dosavadní způsob spojení s krajem, potřeba tohoto spojení, tedy okolnosti, které z mapy vyčísti nelze, které však pro posouzení otázky prospěchu, jaký S. má z nové silnice obecní, jsou důležité a směrodatny. Okolnosti ty nutno zjistiti za náležité součinnosti stran.

Z toho všeho vyplývá, že skutkový podklad, z něhož žalovaný úřad vycházel, nemá ve spisech dostatečného základu a spočívá na ničím nedoloženém a stěžovatelkou popřelem tvrzení strany zúčastněné.

To tvoří však podstatnou vadu řízení, pro kterou muselo naříkané rozhodnutí býti zrušeno dle § 6 zák. o správ. soudě.

Č. 928.

Pozemková reforma: * Byla-li stanovena pro splnění podmínek připojených ke schválení prodeje části zabraného statku určitá lhůta, jest tím podmínkám oněm vtisknut ráz výminky resolutivní, která má v zápětí, že povolení samo sebou uhasíná, když lhůta bezvýsledně uplynula. Vyslovení tohoto důsledku úřadem není tedy odvoláním prvotního schválení, nýbrž jenom odvozením právních účinků z něho plynoucích.

(Nález ze dne 7. září 1921 č. 11.082.)

Věc: Družstvo G. B., sp. s r. o. v L. (adv. Dr. Köcher z Litoměřic) proti státnímu pozemkovému úřadu v Praze o prohlášení souhlasu s koupí pozemků za uhaslý.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Dne — podalo stěžující si družstvo společně s vlastníkem k státnímu pozemkovému úřadu v Praze žádost o schválení prodeje pozemků č. kat. ... v L. od deskového statku V. Ú. k účelům stavebním.

Státní úřad pozemkový udělil výnosem z — zásadní souhlas s prodejem tím za určitých předpokladů ve výnosu pod 1 až 4 výslovně citovaných, mezi nimi zejména:

1. že splněny budou veškeré podmínky stanovené v instrukci pozemkového úřadu č. ... (z nichž první jest, že povolení k prodeji dáno býti má zásadně jen těm stavebním družstvům, kterým ministerstvo sociální

péče přiznalo po rozumu zákona ze dne 22. prosince 1910 č. 242 ř. z., resp. z 20. února 1919 č. 98 sb. z. a n. a čl. 30 stanov, ráz obecné prospěšnosti) a

4. že smlouva doplněná doklady příslušnými bude státnímu úřadu pozemkovému předložena do 31. července 1920.

Dne 29. září 1920 urgovalo stěžující si družstvo vydání povolení k prodeji zmíněných pozemků, tvrdíc, že žádalo o povolení to jen s hlediska § 1 zák. ze dne 9. listopadu 1918 č. 32 sb. z. a n., takže nebyl úřad pozemkový oprávněn žádost posuzovati s hlediska pozemkové reformy, že v tom smyslu žalovanému úřadu zvláštní deputace věc vyložila, a že jí bylo slíbeno rozhodnutí.

Na to vydal státní úřad pozemkový naříkané rozhodnutí, kterým prohlásil zásadní souhlas udělený pod č. ... za neplatný, ježto nebyly splněny podmínky instrukce č. ..., neboť žádající družstvo nepostaralo se o to, aby mu ministerstvem sociální péče přiznán byl ráz obecné prospěšnosti dle zákona z 22. prosince 1910 č. 242 ř. z.

Rozhoduje o stížnosti do tohoto rozhodnutí pro vadnost řízení a nezákonnost podané, uvažoval nevyšší správní soud takto:

Správně podotýká stížnost, že stavební družstvo nabylo ze zásadního povolení vydaného žalovaným úřadem dne ... určitých práv, zejména práva, že povolení platí pro případ, budou-li splněny podmínky instrukce č. ..., přehlíží však, že tím nejsou podmínky stanovené vyčerpány. Zmíněné »získané právo« bylo dle výslovného znění onoho zásadního povolení vázáno dále také na podmínku (č. 4), že smlouva trhová, doplněná předepsanými doklady, bude úřadu pozemkovému předložena do 31. července 1920. Tímto stanovením přesné lhůty pro splnění podmínek k zásadnímu schválení prodeje připojených byl podmínkám těm vtisknut ráz výminky resolutivní, která má v zápětí, že povolení s a m o s e b o u u h a s í n á, jakmile lhůta bezvýsledně uplynula. Když tedy stěžující si družstvo žádané doklady v dané lhůtě nepředložilo a také ani nežádalo za prodloužení lhůty té, byl žalovaný úřad po bezvýsledném uplynutí jejím oprávněn vysloviti, že výminka pravoplatně uložená nebyla splněna a že následkem toho dané povolení zaniklo. Vyslovení tohoto důsledku úřadem není tedy odvoláním prvotního schválení, nýbrž jenom odvozením právních účinků z n ě h o p l y n o u c í c h.

Tvrdí-li se ve stížnosti, že žalovaný úřad vzhledem k tomu, že stěžující si družstvo má stále ještě možnost opatřiti si prohlášení ministerstva sociální péče o svém rázu obecné prospěšnosti a splniti tak podmínku vyžadovanou, neměl povolení udělené »odvolati«, nýbrž stěžovatele vyzvati, aby do určité lhůty podal průkaz, že mu charakter obecné prospěšnosti byl přiznán, stačí naproti tomu vytknouti, že příkaz takový byl mu dán hned v původním povolení a lhůta stanovena do 31. července 1920, že však stěžovatel příkazu toho neuposlechl, nýbrž v podání ze dne 25. září 1920 výslovně prohlásil, že by se jeho stavební plán stal nemožným, kdyby se měl podrobiti podmínkám výměru č. ... Tím přivodil sám důsledky vyslovené v naříkaném rozhodnutí.

Když pak stěžující si družstvo také ani netvrdí, že by byl žalovaný úřad učinil před vydáním naříkaného rozhodnutí nějaký závazný projev,

že na splnění oněch podmínek trvati nechce, nemohl nejvyšší správní soud uznati výtku nezákonnosti rozhodnutí toho za důvodnou.

Neoprávněna jest také výtku vadnosti řízení, protože k tomu, aby konstatoval zákonné účinky nesplnění daných podmínek, neměl úřad potřeby žádného předběžného šetření a na stanovení nové lhůty ke splnění nemělo stěžující si družstvo nárok.

Bylo proto stížnost jako bezdůvodnou zamítnouti.

Č. 929.

Pozemková reforma: I. * Státní pozemkový úřad, uděluje žádání souhlas s odprodejem určitého objektu dle § 7 zák. zábor., není povinen zkoumat z úřadu, zda nejde o objekt dle § 3 a) zák. zábor. ze záboru vyloučený. — II. * Nárok dle § 3 a) zák. zábor. lze uplatnit kdykoli až do převzetí zabraného statku státem (§ 3 zák. náhrad.).

(Nález ze dne 7. září 1921 č. 11.083.)

V ě c: Karel L. v L. a Karel a Marie M. v Z. proti Státnímu pozemkovému úřadu v Praze o svolení k prodeji hostince.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Rozhodnutím z — udělil státní pozemkový úřad k žádosti Karla L. zásadní souhlas s prodejem hostince čp. — v Z. s připsanými parcelami manželům Karlu a Marii M. s tím, že

1. předloženo bude prohlášení obecního úřadu v Z., že pozemky nejsou požadovány drobnými pachtýři dle zákona ze dne 27. května 1919 č. 318 sb. z. a n., aniž přicházejí v úvahu při provádění vnučeného pachtu dle § 63 zák. ze dne 30. ledna 1920 č. 81 sb. z. a n.,

2. do smlouvy bude pojata a současně s vkladem práva vlastnického v I. knihovním pořadí knihovně poznamenáno obmezení, že k dalšímu zcizení koupené nemovitosti je třeba schválení státního úřadu pozemkového,

3. s cenou trhovou bude naloženo dle event. opatření učiněného příslušnou berní správou,

4. po rozumu § 61 zák. ze dne 30. ledna 1920 č. 81 sb. z. a n. složeno bude před schválením smlouvy trhové 10 proc. ceny trhové, t. j. peníz Kč 12.000.—,

5. takto vyhotovená smlouva s ostatními doklady bude předložena do 31. ledna 1921.

Rozhoduje o stížnosti do tohoto rozhodnutí pro nezákonnost podané uvažoval nejvyšší správní soud takto:

Nejprve nutno se zabývatí námitkou žalovaného úřadu v odvodním spise přednesenou, že naříkaný výnos nelze pokládati za konečné rozhodnutí po rozumu § 5, odst. 2 zák. o správ. soudě, pročež prý nutno stížnost odmítnouti pro nepříslušnost. Názoru tomuto nelze přisvědčiti. Naříkaným rozhodnutím udělen byl zásadní souhlas s prodejem hostince čp. — v Z. s výhradou, že splněny budou určité, v rozhodnutí přesně na-